

НАРКОМАНИЈА

Да, дрога убија!

Ако је конзумирање алкохола друштвено прихватљиво понашање у Србији, наркоманија (коришћење психоактивних супстанци) свакако није. Не постоји скала на којој би измерили прихватљивост и неприхватљивост, али са сигурношћу се може рећи да је ово друго у данашње време страх за сваког родитеља, који има децу у адолесцентском добу. Подаци који могу да се чују на свеприсутним трибинама организованим за младе у школском периоду или преко медија су још више застрашујући и говоре да ни деца у

именима да би разумели и да никад не би пробали дрогу јер је она пут у пакао. Дроге разарају појединце, који их користе али и целе породице и цело друштво. Као што сви знамо, нажалост, много дроге свакодневно улази у Србију, а дрога се продаје испред основних и средњих школа. Најмлађи хероински зависник у Србији има само 10 година. То је стравичан податак и о њему сви треба да се замисле. Такође је забрињавајуће и то што на питање које постављам учесницима трибине-колико је вас који познајете неког ко користи

Симонида Милојковић и др Павле Ђукић

СЕДМОГОДИШЊИ ДИЛЕР

Подаци су застрашујући, чак 85 одсто свих кривичних дела у Србији почине наркомани и то од ситних крађа до најтежих, до убистава. Најмлађи хероински зависник у Србији има само 10 година. Најмлађи наркодилер у Србији има само 7 година.

Због законске регулативе и ослобађања од кривичне одговорности, наркодилери врбују децу од 7 до 14 година.

нижим разредима, дакле пре него што стигну у тинејџерске године, нису поштеђена ове пошасте. Симонида Милојковић, писац књиге "Љубав у доба кокаина" са искуством дугогодишњег новинара црне хронике управо то ради – на трибинама широм Србије, младима застрашујућом статистиком и истинитим догађајима описаним у књизи, указује да дрога уништава зависнике, раз-

дрогу, 90 одсто младих одговара позитивно.

Наркодилери, најчешће и сами зависници, упозорава Симонида Милојковић. Врбују децу између 7 и 14 година да дилују дрогу јер до четрнаесте године нема кривичне одговорности. Најмлађи наркодилер у Србији има само 7 година, што је страшно:

-Ми смо до сада младе, каже аутор књиге "Љубав у доба ко-

ДР ПАВЛЕ ЂУКИЋ, ЛЕКАР СПЕЦИЈАЛНЕ БОЛНИЦЕ ЗА ЛЕЧЕЊЕ БОЛЕСТИ ЗАВИСНОСТИ

Заблуде о дроги

Постоји низ предрасуда о дрогама и последицама до којих доводе. Једна од најчешћих је да постоје лаке и тешке дроге. О овој предрасуди др Павле Ђукић из Специјалне болнице за лечење болести зависности у Београду каже:

-Не постоји подела на лаке и тешке дроге. Свака дрога је тешка дрога. Прво се почиње са дрогама које су најдоступније, а то су углавном марихуана и екстази. Дејство тих дрога је различито. Могу се поделити и фазе како делују. Код марихуане прва фаза деловања је еуфорија, која се на крају завршава благом депресијом и губитком расположења. Дејство марихуане траје од 30 минута до неколико часова. Код екстазија прва фаза је такође еуфорија и након неколико часова долази до губитка интересовања и целокупне телесне снаге, благе депресије и губитка сна.

На питање да ли је могуће контролисано конзумирање дроге, др Ђукић одговара:

-На основу искуства и великог броја људи са којима сам радио, у већини случајева то је неизводљиво, немогуће. Не постоји ни једна особа, која је ушла у зависност зато што је имала идеју да узме психоактивну супстанцу и тако постане највећи зависник. То се дешава временом. Да би се развила зависност потребно је да се покlope многи фактори, који

Најчешће дроге са којима се почиње су марихуана и екстази. Са њима се креће у заблуди "само да пробам", "марихуана није дрога", "само за викенд" без истинских знања о последицама и свести да је дрога нешто чиме не може да се управља:

-Најбоље је не почињати, никад ништа не пробати, говори Симонида Милојковић јер се не зна када ће доћи ситуација да нема повратка и да наркоман ради најстрашније ствари да би дошао до дроге. Почиње се лепршава, цео свет је мој и лепо је јер да није лепо, нико дрогу не би ни пробао...лепо је први, други, трећи, дванаести пут. Дејство тог лепог временом постаје мање и више није довољан један доинт већ треба два, па се онда прелази на јачу дрогу и све

веће количине. После неког времена наркомани више не уживају у томе већ осећају неподношљиву бол и ужас. Дрогу више не узимају да би им било лепо него да престане бол, која је неподношљива и коју ми је једна наркоманка описала "као да вам металном четком неко гребе по опекотинама". Да би побегли од боли и патње наркомани су спремни на све што их потпуно деградира као људе.

Дрога доноси бол и патњу, односи љубав, а затим и живот. Дрога убија.

**** Ставови изнети у подржаном медијском пројекту нужно не изражавају ставове органа који је доделио средства.**

ара породице и цело друштво: -Млади, то је моје искуство са трибина и из комуникације са њима по целој Србији, то се поновило и у Костолцу, нису свесни шта је дрога нити имају јасне представе какве су последице. Зато настојим да са њима разговарам потпуно отворено, праве ствари називам правим

каина " упозоравали " да се чувају оног сумњивог чике који шета око школе и нешто ти нуди, а сада треба да их упозоравамо да се чувају вршњака...дакле оног дечка, који седи у клупи поред тебе јер он можда ради за неког наркодилера, а ради то јер је и сам зависник".

на крају резултирају зависношћу – потребно је да особа буде у близини супстанце, потребно је и друштво које је подржава и након тога зависност постане целокупан начин живота. Једноставно и неприметно се улази у оно што се назива зависност и из чега је веома тешко изаћи. Зависност једноставно није могуће излечити већ само залечити што значи да остаје непрекидна борба до краја живота да се одржи апстиненција, то јест да се не узме ниједна психоактивна супстанца.

О типовима зависности др Павле Ђукић каже:

-Постоје две врсте зависности. То су физичка и психичка зависност. Обе се развијају у слично време, физичка зависност је приликавање организма на функционисање са одређеном психоактивном супстанцом, док је психичка зависност жеља за поновним узимањем супстанце због ефеката, које дејство те супстанце изазива. Оно што не ваља јесте што код већ развијене зависности, симптоми физичке кризе буду јако болни и управо страх од физичке боли јесте оно што зависника тера на поновно узимање супстанце. Зато су зависници у стању да занемаре све друге људе и ствари само да би дошли до дозе која им је потребна да би отклонили симптоме физичке кризе. Док узимају супстанцу и траје њено дејство, не осећају бол.

Симптоми физичке кризе су мучнина, повраћање, најезеност, болови у мишићима, дијареја.

Када је особа у кризи, сама супстанца је у првом плану и мења особу, која је узима. Све остало је мање важно. Потреба за супстанцом, да би се избегла физичка криза, приморава на још једну дозу и то доводи до пада моралних норми и вредности и у тим ситуацијама зависник је спреман да уради баш све.

Како делују психоактивне супстанце?

-Психоактивне супстанце делују на ћелије у мозгу – нервне ћелије су једине у организму које немају моћ регенерације. Супстанца их разара и оног тренутка када изумре одређен број нервних ћелија, не постоји ниједан механизам, који ће их вратити у пређашње стање.

О могућности излечења др Павле Ђукић каже:

-У зависности од супстанце, процес детоксикације траје од 5 до 15, 20 дана. То је време за које се избацује сва супстанца када се пролази кроз физичку кризу. Сам процес залечења траје целог живота. Између 4 и 5 одсто хероинских зависника успе да буде залечено, односно апстинира до краја живота. Медицина не познаје термин излечен наркоман јер свака кризна ситуација, стрес, могу да наведу на поновно узимање супстанце.